



La milla d'or

El descrèdit dels polítics és guanyat a pols. Tots els dies hem de llegir estupefactes notícies que redunden en el balafament de l'erari públic. És la prioritat número u de la política, d'uns i altres, ja siguen de l'àmbit municipal, l'autonòmic, l'estatal o l'internacional.

Si la setmana passada ens vam fer ressò dels diners que ens costa el manteniment dels pàrquings privats del poble a costa del contribuent, esta setmana ens hem trobat amb el culebró, la segona entrega, del cost del camí Fondo que llinda amb el pàrquing del Portal del Clot, a la llarga i per baix. Uns diuen que ha costat un milió dos-cents mil euros, que així resava a l'acta del ple de la corporació. El govern diu que no, que això no és veritat, diuen que només ha costat dos-cents quinze mil euros. Una diferència d'un milió d'euros que passarà a engreixar una altra partida, és de suposar que ja substanciosa.

Però la pregunta pertinent és una altra, no hi va haver cap polític (que teòricament ha de vetlar pels nostres interessos), o cap tècnic municipal, que a l'hora de negociar la construcció dels pàrquings no se li ocorreguera carregar en l'empresa privada, que és la que fa el negoci redó, perquè assumira les despeses del camí, tal com hauria obligat a qualsevol veí que construeix i ha d'arreglar els accessos.

Per qui figuren, o fan com si treballaren, els nostres polítics?